0132-4462.
№ 6 2008
ЧЕРВЕНЬ

перець

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Казали ж Вовану: не кажись із жиру — досить тобі слона і лева. Так ні — він, царство йому небесне, ще й удава з Амазонки припер.

Інформаційне Агентство Перця

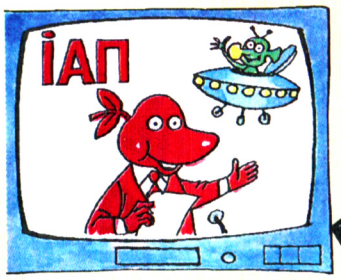

А Я ВАМ НЕ ГОЛОВА СІЛЬРАДИ

Після того, як під час отримання хабара у розмірі 5 мільйонів 200 тисяч гривень було затримано голову Партенітської селищної ради, більш високопоставлені хабарники значно підняли ціни за проведення незаконних оборудок. Тепер вони своїм клієнтам єхидно заявляють: «Що за мізер Ви пропонуєте? У нас навіть голови сільрад сьогодні по стільки не беруть?»

КОРОВИ НЕ ЗАСТРАЙКУЮТЬ?

Ціни на все невпинно ростуть, наче на дріжджах: на пальне, на хліб, на м'ясо... А тепер: хто може пояснити селянам Луганщини, чому ще на початку травня на приймальних пунктах області молоко у них приймали по 1 грн. 40 коп. за літр, а через півмісяця закупівельна ціна в окремих випадках знизилася аж до 80 копійок? І це при тому, що молочні продукти у магазинах не подешевшали.

Як передають кореспонденти ІАП, подібна ситуація і в інших областях України.

КРАЇНА МРІЙ

Нещодавно у Києві на Співочому полі вже вп'яте відбувся Міжнародний етнічний фестиваль «Країна Мрій», натхненником і організатором якого є співак Олег Скрипка. Це справді грандіозне і прекрасне свято, де представлено самобутні народознавчі та сучасні стилі у виконанні вітчизняних та іноземних співців. А ще — це Купальська хода, Майстерня танців, Кобзарська сцена, Виставка народного малярства, Літературна сцена, зустріч із письменниками... Сотні гончарів, вишивальниць, художників. І десятки, десятки тисяч відвідувачів.

Тому якось дивно було, коли після заключного концерту (десь об одинадцятій годині вечора) біля виходу із Співочого поля на учасників і гостей цього прекрасного дійства не чекав жодний вид громадського транспорту, про який мала б, все-таки, потурбуватися міська влада.

Василь ФЛЬОРКО

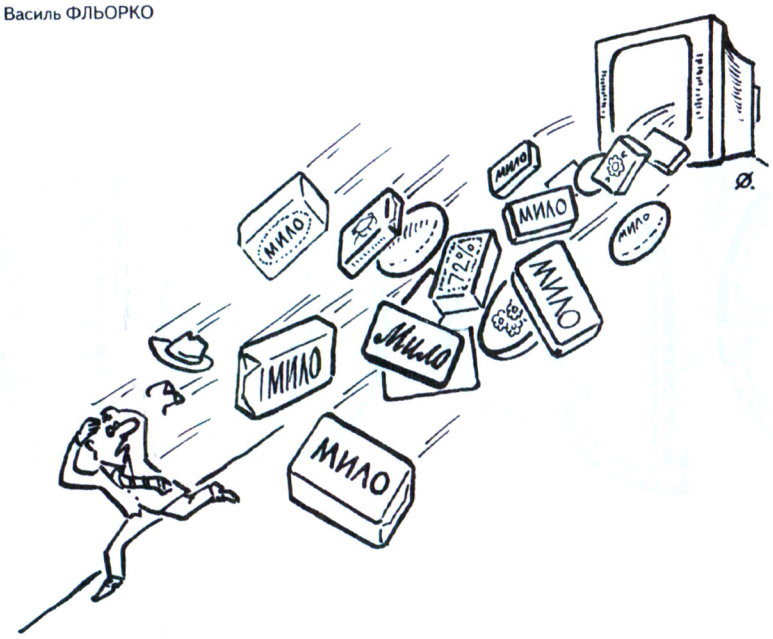

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

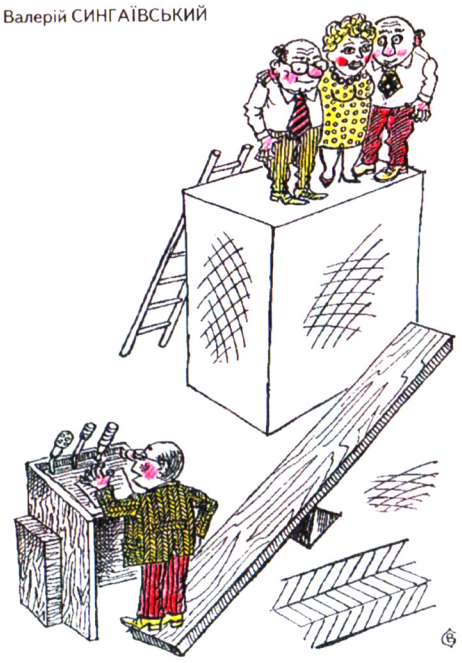

ДО і ПІСЛЯ

Перед весіллям:

ВІН: Ура! Нарешті я дочекався!
ВОНА: Може мені піти?
ВІН: Ні, навіть не думай про це!
ВОНА: Ти мене любиш?
ВІН: Звичайно!
ВОНА: Ти мене коли-небудь зраджував?
ВІН: Ні, як тобі таке в голову прийшло?
ВОНА: Будеш мене цілувати?
ВІН: Буду!
ВОНА: Будеш мене бити?
ВІН: Ні в якому разі.
ВОНА: Можу тобі вірити?

Після весілля — читати знизу вгору.

Олексій КОХАН

КОРОТКО КАЖУЧИ

Мовчання — таки ж золото, якщо за тебе говорять адвокати.

❄

Легко йти вперед, сидячи на чужій шиї.

❄

Як багато розвелось у нас майстрів танцювати під чужу дудку!

❄

До дурості людина доходить своїм розумом.

❄

Крик дружини б'є по нервах, крик моди — по кишені.

❄

Це ж яку витримку треба мати, щоб нічого не робити!

❄

Купаючись у славі, дбайте про власну безпеку — щоб не захлинутися.

❄

Можна знайти багато свідків, які нічого не бачили і не чули.

❄

Раціональне зерно теж потребує своєчасного посіву.

Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський на Волині.

Валерій МОГИЛЬНИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Казали, що для закриття справи аргументів малувато. То ось вам іще.

Веселі діалоги

КУЛЬТУРА

— Ви сидите на моєму капелюсі!

— Я знаю, а ви що, вже йдете додому!

У МЕТРО

— А знаєте, чому в метро внизу ескалатора бабулька в будці сидить?

— Ні...

— Вона там педалі крутить!

ЧУДО

— Святий отче, ви сіли за кермо напідпитку! Що ви пили?

— Пане сержанте, тільки воду! Тільки воду!

— А мені здається, що від вас пахне вином...

— Боже, ти знову це зробив!

ТОДІ БУДЕ ПІЗНО

— Для чого ви одружуєте свого сина. Нехай трохи підросте, порозумнішає...

— Як порозумнішає, тоді ти його вже не женеш...

ПОЯСНИВ

— Тату, тату, а чому ти на авто завжди швидко-швидко їздиш, а біля поста ДАІ потихеньку-потихеньку...

— Ну, доню... Як тобі сказати? Гм... А раптом автоінспектору захочеться запитати: «Котра година?»

Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ.

м. Київ.

КАЗАН, АБО КУДИ МИ ТАК ДІЙДЕМО

— Куме, ти чув, казана у мене вкрали?

— Та чув. Ти ж і казав. Вип'єм, щоб крадіям покорчило.

— Ах! Гарна горілка. Добре дере. Тільки щось у ній... Голова гуде, як казан... Який казан був! Куме, як ти думаєш, куди ми так дійдемо!

— А — куди?

— Ну отак, взагалі?

— Взагалі — не знаю.

— І я не знаю. Ось ми з тобою сидимо, ламаємо голови — і не знаємо. Ти будь-кого спитай — і він не знає. Кожний собі сидить — і не знає. А казана вкрали. Як ти гадаєш, куме, куди ми так дійдемо?

— Облиш, куме. Дійдемо — то й побачимо. Десь щось буде написано — прочитаємо. Наливай краще. Та повніше. Ти що, країв не бачиш? Отак!

— Ну, будьмо! Продирає... Але чогось наче ацетоном віддає.

— Цукор тепер такий роблять. А дріжджі які! Хіба це дріжджі — відходи турецького хімвиробництва.

— Отож! І казана вкрали. Куди ми так дійдемо?

— Та нікуди! Ми поки що з тобою сидимо, бачиш, куме. Сидимо і самогон п'ємо.

— Сидимо, це правда, але куди ми дійдемо отак?

— Ну по великій стратегії — то до повного ринку.

— Ні, до повного не дійдемо.

— А то чому?

— Поздихаємо. От ще тільки, може, до половини ринку дійшли, а вже путнього самогону немає. Ацетоном тхне. А борошно пливе. Моя Галька вареника не зліпить. І казан украли, ми тільки налаштувалися в ньому свиням їсти варити.

— Та годі про казан.

— Бо не твій. Якби твій, то ти б завив вовком. Який казан був! Від діда ще дістався. Все село його позичало на весілля готувати. На триста душ вистачало. Як піде, було, після Великодня гуляти мій казан по селу, то, дивись, аж під Різдво повертається. Бо тоді село гуляло! Весіль скільки було, а проводів в армію скільки! Тепер же, якщо одне весілля трапиться за рік, то й добре. І то таке собі... Без діла лишився мій казан, от ми його і пристроїли до свиней. А його вкрали. Серед білого дня. Якби свиню поцупили, та й то не було б так шкода.

— Спеціаліст по металу, куме, працював, йому свиня ні до чого. Йому подай метал.

— Спеціаліст! Зварити б таких спеціалістів у тому казані...

— Ну, куме, що це ти й справді? Це ж людоїдство буде. Не можна варити спеціалістів. Куди ми так дійдемо, як спеціалістів поваримо?

— А що я робитиму без казана? У чому варитиму свиням?

— Щось придумаємо, куме. Вип'ємо ще по одній. Бо від таких думок все вивітрюється.

— Бо горілка така — ацетонова. А ти знаєш, як ацетон швидко вивітрюється? А казан був, куме, славний!

— Та не плач, куме. Який ти тонкосльозий...

— Бо ти не мав такого казана... Це ж казан був, а не горщик! Ну свині — біс з ними. А от, як знову в селі почнуться весілля, тоді й згадають про мій казан, а його немає...

— До цього не дійде — не плач, не туди ми йдемо.

— А куди?

— Не знаю. А не туди.

— Ну тоді наллємо ще по одній, щоб легше йшлося, без казана...

— Ні, куме, досить, інакше ми й додому не дійдемо.

Олександр КЕРДІВАРЕНКО.

м. Кіровоград.

Анатолій ГАЙНО

— Бачиш, Рябчику, що воно таке — алергія на тополиний пух?!

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

● *Повна відсутність комплексів — це також комплекс.*

● *А хто я такий, щоб бути чесним перед собою?*

● *Наніс удар нижче пояса — по кишені.*

● *Вважав себе не настільки зіпсованим, щоб дивитися на себе з боку.*

● *Прозора політика виявилася просто безбарвною.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

м. Київ.

● *У світле майбутнє — із власним смолоскипом.*

● *При розподілі владних портфелів отримав рюкзак.*

● *Після змагань бігун коло пошани зміг лише прорачкувати.*

● *Не спіши радіти світлу в кінці тунелю: можливо, це фари поїзда.*

Василь ТИТЕЧКО.

с. Мале Вербче Сарненського району Рівненської області.

Ні, ні, це не історійка із життя злочинного світу, це оповідка мовознавчого, сказать би, характеру...

Мене просто дивує і непокоїть приправа балачки нашої словами кримінального штибу. Так, приміром, уживання слова «бандит» стало значно поширенішим, ніж «добродій» або «шановний». От, здається, щойно вчора дитя звелося на рівні, а вже сьогодні через кожні два слова від нього чуєш: «Грабіжники, бандити». І як воно так легко вловлює ту мовну тенденцію нашого сьогодення? Хоча...

Хоча, якщо щиро, як її не вловити, коли живе те маля серед нас. Підняли плату за воду і водовідведення — звідусіль долинає: «Бандити!»; прорвало трубу і тиждень вулицю полоще — знову бандити!

Це кажуть якісь люди, не ми з вами. Але часом... Приміром, підходжу я на ринку до пані, яка торгує червоними бурячками.

— Чому сьогодні вони у вас дорожчі? — запитую.

— А тому, що долар у світі падає.

— Але ж не у нас. Що нам світ? У нас він стійкіший за календар.

— Ти, старий комуняко, знову хочеш одірвати Україну од світу?

— Та я ще не такий старий і не комуняка.

— То або бери, або йди геть. Чого чіпляєшся, як бандит?

Повернувся з бурячками додому. Звітую про витрати. І знаєте, що несподівано кажу? Вгадали. Називаю бурякопродавщицю бандиткою.

По радіо йде активна і мудра бесіда фахівців із приводу плати за навчання у вищих навчальних закладах. Учасники — дуже підготовлені люди. Вони можуть відповісти на геть усі запитання. Старий кульгавий Зеник, який має дипом ліцею ще з тих часів, коли той

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

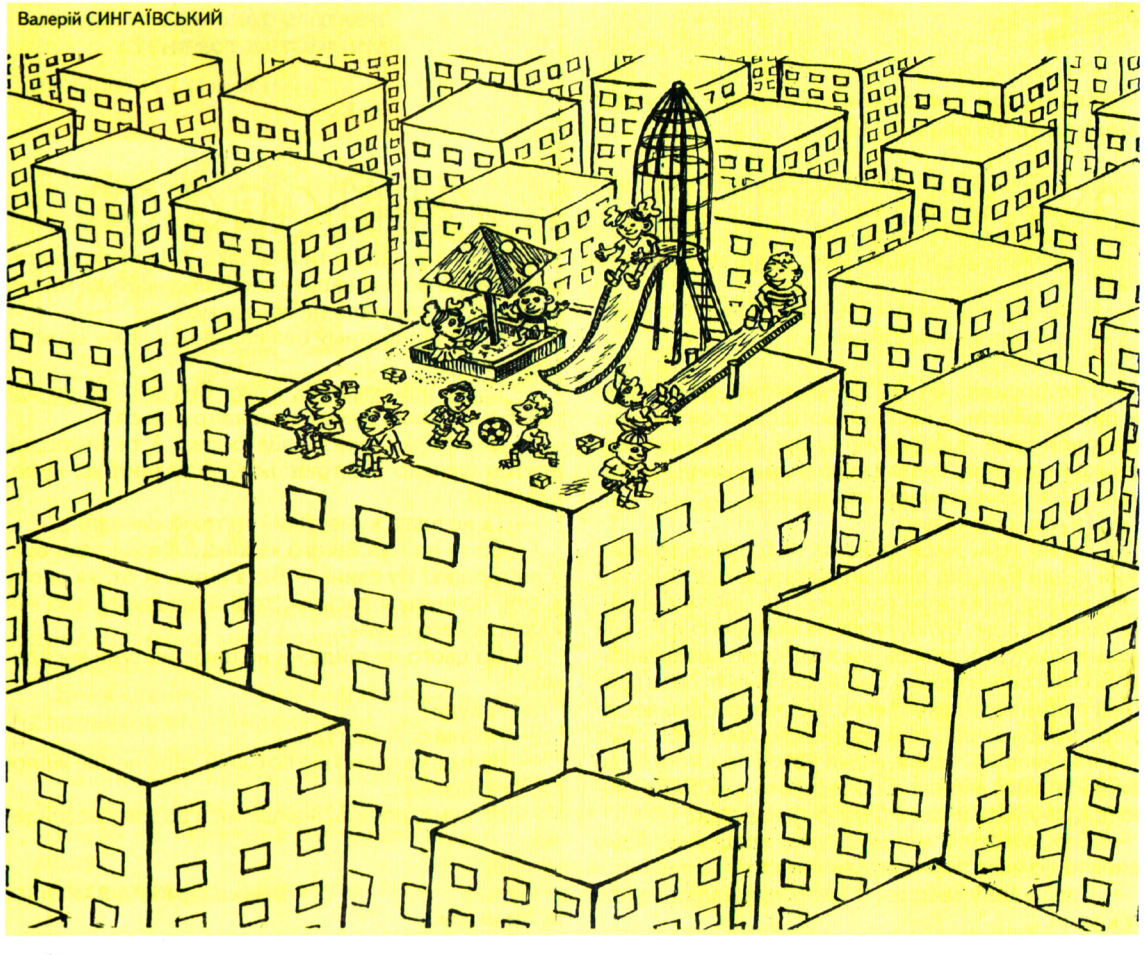

Словничок-жартівничок

ЗАШМОРГ — нежить.

СТАГНАЦІЯ — їзда зі швидкістю 100 км на годину.

Василь МОМОТЮК.

с. Росошани Чернівецької області.

БУЛЬВАР — кухар.

ДЕФІЛЕ — суповий набір.

ТАКТИК — механічний годинник.

Мар'ян КОНАШЕВСЬКИЙ.

с. Зелені Курилівці на Хмельниччині.

БРИКЕТ — викаблучування.

ПРИБІЧНИК — лампас.

САМОКРУТКА — перпетуум-мобіле.

ГАРКУША — злий пес.

КУПАЖ — водні процедури.

ЖМИКРУТ — виноградний прес.

ГЛЯНЕЦЬ — бінокль.

КИСЕНЬ — цукор із дріжджами.

ДІЙКА — сценка з п'єски.

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

називався навіть не ПТУ, а ФЗО, і собі захотів приєднатися до токшоу. Телефонує і запитує:

— А чому це на різні факультети в університеті плата за навчання така неоднакова. Відрізняється у п'ять-шість разів. Що, там, де

дешевше, дурніші у п'ять-шість разів, чи взагалі не знають, чого вчать? Чи, може, їсти не хочуть або все уже мають? Запитання, що й казати, «на засипку». Але ні: вчені мужі відповідають — як по нотах. Діалог триває. Щоправда, він якийсь неповнокровний — одні щебечуть, а старий кульгавий Зеник, який хоче дати освіту онукові, шепоче: «І там бандити». Кого він має на увазі — панів професорів чи татусів, які за своїх діток платять найбільше? Того він не каже. Говорить тільки оте смітне, із присмаком криміналу, слово, а ще додає:

— Така оплата, панове,— узаконений, легальний хабар.

Ну, то його особиста, суб'єктивна думка.

Але годі про це. Поговоримо про щось інше. От у Львові, скажімо, другий рік хтось псує повітря. Стоять, милуються старими каплицями і кам'яницями туристи, і раптом — маєш! — повіяло таким сірководнем, що у публіці починають підозріливо роздивлятися одне одного. І так, повторюю, другий рік. І нема на то ради, і нема точної адреси, звідки плинуть оті «парфуми». А останнім часом поширився той таємничий сморід аж до околиці — засмерділо на вул. Науковій, мешканці якої ще недавно кепкували з «центрових», мовляв, так тій шляхті і треба, а ми тут розкошуємо на польових вітрах. Та тепер от — і на Науковій, де раніше трошки тхнуло лише будівельними аферами і порохом китайських петард, якими пізніми вечорами салютують під кафе і ресторанами придуркуваті од грошви крамарі.

Ой!.. Знову завів про тих, кого львів'яни називають бандитами. Зокрема ті, що вклалися спати. А їхні розбуджені діти і собі кричать: «Розбійники! Чахлики!»...

Здається, пора закруглятися, бо я сам із Наукової, і хтось може помислити, що моєю рукою водить помста, злість на тих бан...

Тьху!.. Ач, як воно, кляте, липне до чоловіка!

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Андрія Коцюбинського)

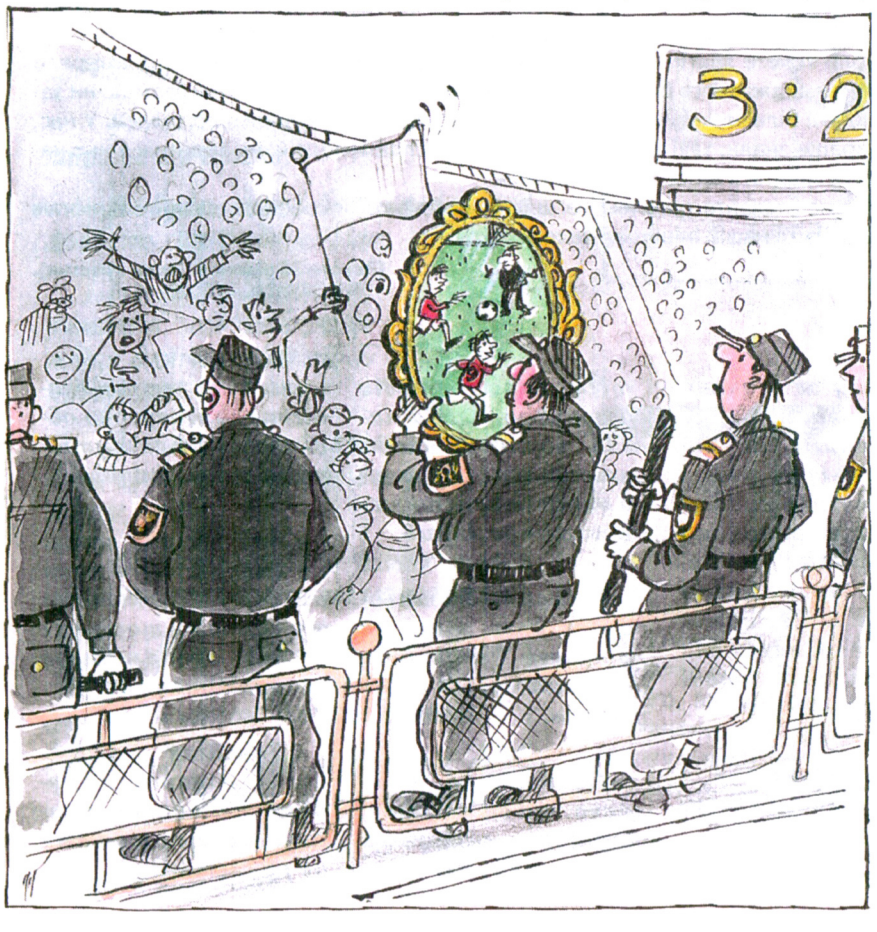

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Усмішки з конверта

РЕМОНТ

Сім'я перебирається на нову квартиру. У якійсь шухляді жінка знаходить квитанцію десятирічної давності на ремонт взуття.

— Це ти такий забудько! — каже вона чоловікові.

— То зараз піду заберу... Що там? Черевики?.. — заспокоює її той.

— Сходи... Але їх, швидше всього, давно уже викинули...

Потюпав чоловік у майстерню. Віддав квитанцію. Майстер пішов у підсобку. Хвилин через п'ять повертається:

— Вибачте, шановний, у нас останнім часом так багато роботи... Тому ваші черевики будуть готові лише через тиждень.

Надіслав Арсен КУЧАВА.

м. Рахів на Закарпатті.

ТАКА ПРИРОДА

У декого на лобі написано: «Дарвін був правий».

НЕТРУДОВІ ДОХОДИ

— Петре, ти чув, що Верховна Рада прийняла новий Трудовий кодекс?

— Цікаво, а чи є там стаття, що зарплата, яку одержують наші депутати, є нетрудовими доходами?

Надіслав Антон ДЕРЕБЧИН.

смт Шаргород Вінницької області.

ПРОГНОЗ

За даними Гідрометцентру цього літа на території України температура повітря буде вищою, ніж взимку.

ПРОПОЗИЦІЯ

У драматичному театрі перед початком другої дії на сцену виходить адміністратор і каже:

— Високоповажна публіко! Під час антракту один із глядачів загубив гаманець із трьома тисячами євро. Він пропонує сто євро тому, хто поверне гаманець.

В залі запанувала тиша. І тут із гальорки хтось вигукнув:

— А я пропоную двісті!

ТИГРИ

До працівника зоопарку підходить відвідувач:

— Мені здається, один із ваших тигрів захворів. Він то трясеться, то дереться на стіну.

— Заспокойтеся, шановний! Я вам відкрию невеличкий секрет. Недавно у нас здох тигр. Купити іншого — немає грошей. То ми вирішили одягнути в тигрячу шкуру нашого охоронця.

— А чого ж він трясеться і дереться на стіну?

— Так другий тигр у клітці все-таки справжній...

Надіслав Леонід БІЛАШ.

с. Левада Тальнівського району Черкаської області.

Андрій САЄНКО

ОПИСКИ САМОПИСКИ

НОВОСПЕРЧЕНИЙ ГУМОРИСТ.

СПЕРЦІЇ.

ЗАПЕРЧЕНИЙ КАБАНЧИК.

ПЕРЦЕЇД.

ПЕРЧІНКА.

МУЗИЧНА ПЕРЦІЯ.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

КРИКОТАЖНА ФАБРИКА.

БРАВОЗАХИСНІ ОРГАНИ.

ДУРИСТИЧНА ПОДОРОЖ.

КОРАЛЬНІ ЗАКОНИ.

СОПИВАРТІСТЬ.

Григорій СТОРОЖ.

село Джурин
Шаргородського району
Вінницької області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ну як тобі тут? Ти ж, пам'ятаю, усе шукав, де краще.

Вітаємо ювіляра!

Нашого однoперчанина, відомого письменника-гумориста, володаря «Срібної ратиці», нагороди всеукраїнського конкурсу політичної сатири, лауреата конкурсу «Коронація слова» Миколу БОСАКА з першим 60-літтям.

Дружній шарж Володимира СОЛОНЬКА.

ШВИДШЕ ПОДВОЮЙТЕ!

(Лист сходки жителів хутора Рулька до парламенту)

Шановні зліва й справа, дорогі посередині депутати! Сходка нашого історичного хутора вирішила цього разу висунути законодавчу ініціативу знизу. Нам до смерті набридли балачки в усіх ешелонах і на всіх гілках влади про подвійне громадянство в Україні. Напівдемократи лякають ним тих, хто хоче незалежності. А чужовроджені чвертьпатріоти загрожують через нього сколупнути й цього президента, і наводять на нашу державу тінь перед свободолюбними народами планети.

Зваживши все це, сходка нашого прогресивного хутора уклінно просить вас, панове і товариші депутати, якнайшвидше прийняти закон про подвійне громадянство. Він має бути лише з двох пунктів: 1. Кожен, хто вважає, що йому одного мало, може в певному місці оформити собі ще й друге громадянство. 2. Кожного, хто ствердив документом і печаткою друге громадянство, вважати не однією людиною, а двома, з усіма юридичними наслідками.

І ось ви, шановні депутати, вспійте рахувати економічний ефект від впровадження цього закону! Кожний подвійний громадянин буде змушений сплачувати подвійні податки і таке ж подвійне мито. Він повинен купувати по два квитки на поїзд чи й в автобус; вдвічі більше платити за газ, електрику, телефон і всю комуналію; утримувати не одну жінку і одну коханку, а по дві кожного виду.

Це, коли хочете знати, золота жила нашої економіки, непересихаюче джерело наповнення державного бюджету. Ви можете подумати, що подвійні громадяни захочуть вдвічі більше купувати цукру чи ковбас. Не беріть дурного до голови. У нас, аби ви краще знали, такі ціни на все, що після сплати подвійних податків у них навряд чи залишиться щось хоч на сірники.

Так що не ставайте греблею на шляху демократії й свободи, давайте вимогам дворушників та нашій ініціативі зелене світло!

(Всього 34 підписи і один хрестик).

З диктофоном у парламенті

«І знову ж я знаю, що буде так, що не буде такого, як колись. Два-три роки і ми станемо в русло і будемо сміятися, що ми говорили дуже багато і нічого не могли вирішити, це, думали, таке не вирішене питання, а насправді воно вирішене...».

* * *

«Я, виступаючи з цієї трибуни, багато чого не розумію».

* * *

«Ну, влада володіє ситуацією, влада навела порядок, влада витримала... Да, влада витримала, но люди не витримали».

* * *

«Михайло Васильович, я його знаю як хорошого депутата, але який чогось спортився».

* * *

«Почитайте, будь ласка, що ви пишете: «Офіцери, сержанти і старшини, які загинули або пропали безвісті, позачергово обслуговуються путівками в санаторій».

* * *

«Але ще раз кажу: це цифри, які я поки що беру від стелі, на жаль, тому що немає у нас економічного обгрунтування».

* * *

«Давайте розвивати це, давайте не будемо вкладати кошти в те, що і так вже не рухається».

Наші СТУДЕНТИ

Під виглядом студента одна із зарубіжних країн заслала до нас шпигуна. Через місяць його викрили. А оскільки той ще не встиг вивідати ніякої державної таємниці, то витурили з країни.

— Що сталося? — запитують у штабі. — Ми ж тебе три роки готували. Як ти провалився?

— Та як? — розповідає невдаха. — Усі вчитися — і я вчитися. Всі палити — і я цигарку в зуби. Усі пити пиво, а я — вчитися...

Заслали другого. Витурили й того.

— Ну, а тебе як розпізнали? — запитують. — Ми ж тебе аж чотири роки готували.

— Усі учиться,— розповідає шпигун,— і я учиться, усі палити — і я цигарку в зуби. Усі пити пиво — і я на пиво. Усі до дівчат, а я — вчитися...

Послали найдосвідченішого. І той зазнав фіаско.

У штабі керівники волосся на головах рвуть:

— Ми ж тебе п'ять років готували! І як ти міг провалитися?!

— А так,— розказує найдосвідченіший. — Усі вчитися — і я вчитися, усі палити — і я палити, усі на пиво — і я на пиво, усі до дівчат — і я до дівчат, усі сесію склали, а я ні...

Олександр КИРИЛЕНКО.
м. Київ.

Анатолій БОРТНЯК

МОЙСЕЄВЕ ПЛЕМ'Я

Мойсеєве плем'я брело недарма
в голодних пісках, крізь обвуглені хащі.
У нас же лихих скорпіонів нема!
Грунти під ногами у світі найкращі.

Де тільки не ткни — досягнеш джерела.
Спочинеш в дорозі у пахощах рути...
Невже, щоб обітна земля розцвіла,
потрібно в пустелю її обернути?

НА ПРЕЗЕНТАЦІЇ ЗБІРКИ

Смачніший від образу соус.
І келихів ритми гучні
сповна довели і на совість,
що істина, справді, в вині.

Чекалось дискусій до хрипу
від ситих, вдоволених тіл?
Хвалили не риму, а рибу,
Не стиль відзначали, а стіл.

ПРО ДРІБНИЦІ

Заїдає бридня, метушлива дрібнота.
Не вгаває, роїться її ненасить.
Уникаймо дрібниць! Каламуть мілковода
жабуринням смердить, комарами кишить.

Принагідно згадалася притча-промовка,
що почути колись у тайзі довелось,—
як рогами й ногами відбився від вовка,
але був мошкарою загризений лось.

ВІДМОВА ВІД ПАРОДІЮВАННЯ

Никнуть рим співзвуччя лебедині
у содомі блуду, баришу.
На колег знедолених віднині
я пародій більше не пишу.

Їм і так сьогодні не до злетів
там, де зиск у моді, а не хист,
де один читач на сто поетів,
та і той, можливо, пародист.

МУХА МЕМУАРИСТКА

Згадувала муха: "З левом видатним
я не раз сиділа за столом одним..."
Цей сюжет короткий виник недарма.
Бо виходить з друку мемуарів тьма.

Річ потрібна, звісно. Я не проти них.
Нам важливо знати все про видатних:
про життя жагуче, про могутній дух,
тільки не зі свідчень фамільярних мух.

ПІЛЬГА

Благодійна, щедра ти, державо!
До благої пенсії, мерсі,
ти мені вручила пільгу — право
на проїзд бесплатний (крім таксі).

Що ж, далеко, звісно, не поїду.
Має дана посвідка межу.
...Та на переправі до Аїду
я її Харону покажу.

Микола КАПУСТА

Іван САВЛЮК

—А чого ваша жива риба плаває догори пузом?
— Бо вона так спить.

Вінегрет із перцем

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

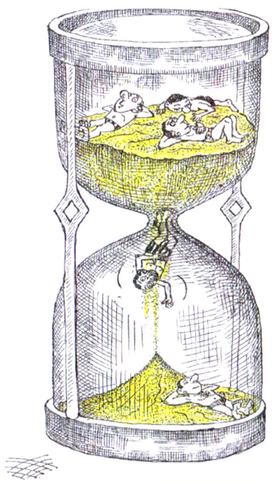

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А чого ви думаєте, що то лікар вас роздягнув?
— Бо глянув на мій живіт і порадив печінкою зайнятися.

Сергій ФЕДЬКО

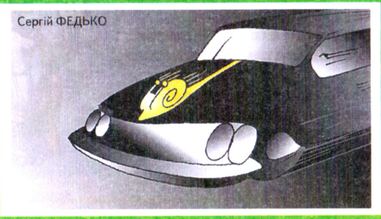

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Олег ГУЦОЛ

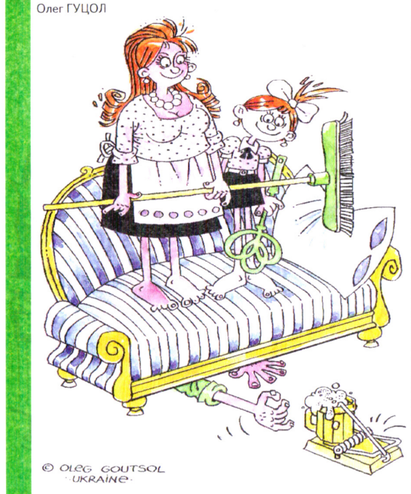

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

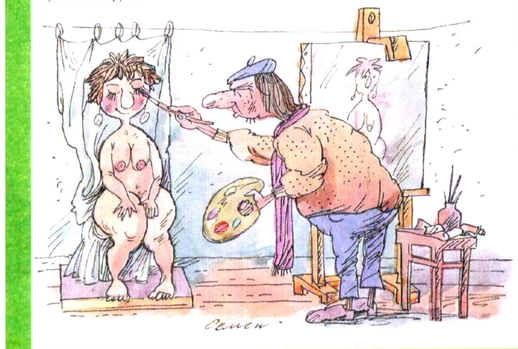

НАРОДНІ УСМІШКИ

СПЕЦІАЛІСТИ

Чоловік читає газету:

— Жінко, ось пишуть, що спеціалісти Міністерства економіки зафіксували значне зниження цін?

— А чому ж цього не «зафіксували» прості люди, ми з тобою? — дивується та.

— Ну, ми ж не спеціалісти...

Почула і записала Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

м. Дніпропетровськ.

ДВІ НОВИНИ

Літо. Пече сонце. На галері зморені веслувальники ледве гребуть веслами. До них виходить наглядач і каже:

— У мене для вас дві новини: одна гарна, а друга погана.

— Починай із гарної!

— Сьогодні ваш господар поставить на обід бочку вина!

— О-о-о! А яка ж погана?

— Сьогодні після обіду ваш господар хоче покататися на водних лижах.

Почув і записав Михайло ШИРОКУН.

м. Севастополь.

ЩО ПРОДАЮТЬ

Чоловік приніс із магазину продукти. Жінка дістає їх із пакета і розставляє в холодильнику.

— Ти хоч би дивився, що купуєш?! — раптом обурюється вона. — Тобі одну пляшку з пивом неповну продали.

— Зараз перевіримо! — бурмотить чоловік і дістає з кишені чек. — Так... Що я там купив?.. Одну повну, одну неповну... І ще чотири порожні...

Почув і записав Денис КОШМАЛІВ.

м. Бахмач Чернігівської області.

ЖІНКИ — ЗАВЖДИ ЖІНКИ

В океані затонув круїзний лайнер. До безлюдного острова доплив знесилений чоловік і ледве виліз на берег.

— Слава усім святим! — промовив він, важко дихаючи. — Таки врятувався.

— І де це ти пропадав цілу добу?! — раптом почув він грізний голос дружини, котрій теж дивом вдалося врятуватися.

— Так я ж... — пробелькотів ошелешений чоловік.

— Не розказуй мені байок! — перебила його дружина. — Корабель потонув ще учора!..

Почула і записала Людмила БОЙКО.

м. Одеса.

ЦІНИ

Один чоловік для здійснення своєї мрії вирішив продати душу Люциперу.

— І що ж ти за неї хочеш? — поцікавився сатана.

— Я все життя мріяв жити у столиці. Мені хоча б маленьку квартирку на околиці Києва.

— Вибачай, не вийде,— важко зітхнув Люципер. — За останній час ціни так підскочили, що за таке житло уже треба як мінімум три душі.

ГОРОСКОПИ

— А хто у вашій газеті складає гороскопи? — запитує журналіста товариш.

— Я... — відповідає той.

— Як?..

— Ти за гороскопом хто?

— Стрілець.

— Ти в мене сотню на тиждень позичав?

— Позичав.

— Значить і напишемо: «Наступного тижня Стрільці повинні віддати борги, інакше на них чекають великі неприємності».

Почув і записав Артем ВІВСЯНИК.

смт Вільшанка Кіровоградської області.

ШВИДКА ЇЗДА

П'яний «новий українець» зупиняє таксі, колодою падає на заднє сидіння і командує:

— Жени до Троїцьких лазень!

Скомандував і захропів.

Таксист визирає у вікно — та вони ж біля входу до цих лазень і стоять. Він починає будити «нового українця»:

— Шановний! Прокидайтеся! Ось ваші лазні!

Крутий нарешті розплющує очі, дістає десять баксів і каже:

— Тримай, братан! І бережи себе: так швидко більше не їздь!

Почув і записав Микола ГОМЕНЮК.

м. Бровари на Київщині.

Василь ФЛЬОРКО

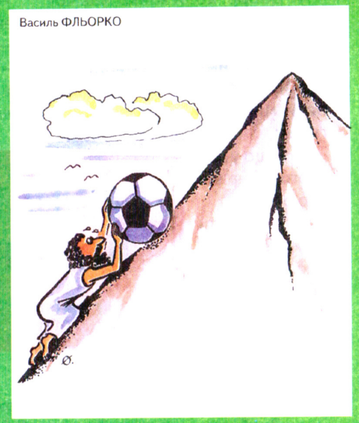

Олександр КОСТЕНКО

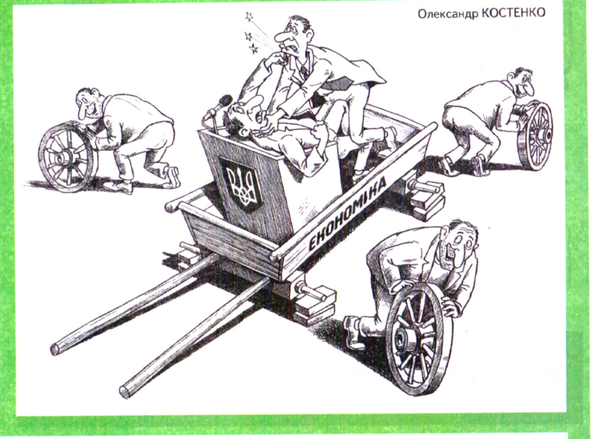

Володимир СОЛОМАЩЕНКО

Олег СМАЛЬ

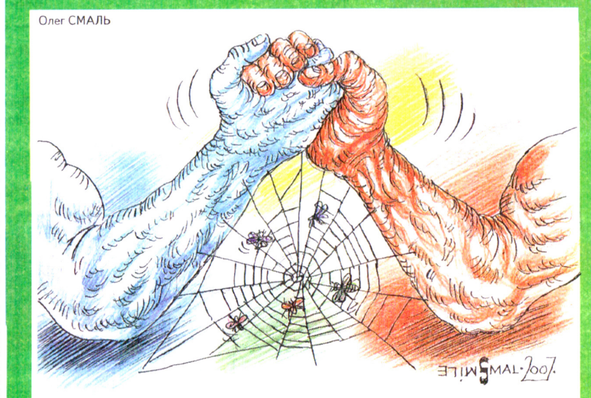

Георгій МАЙОРЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ви не скажете, коли буде повне затемнення Сонця?
— Підіб'ють тобі й ще й друге око — ото й буде!

Віталій ГРІНЧЕНКО

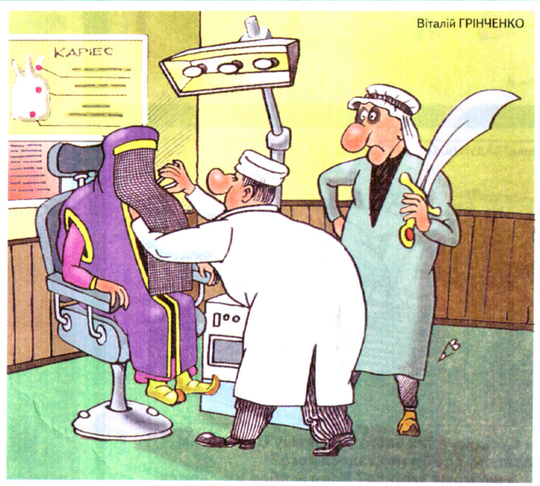

Вінегрет із перцем

Василь ФЛЬОРКО

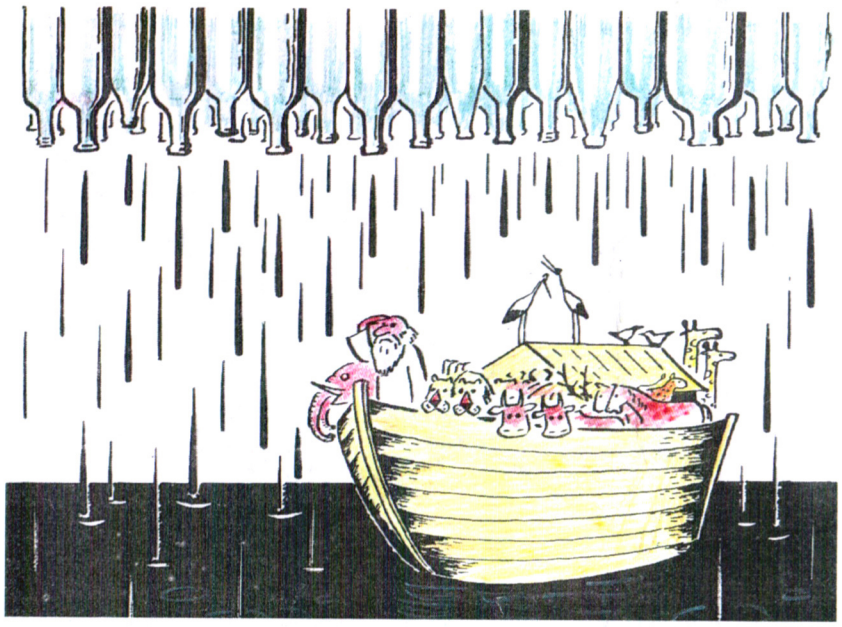

НОВІ ПРИКАЗКИ

Яка мікроба,
така й хвороба.

Дурний собака
і на сало гавкає.

Не то сила, що замісила,
а то, що спекла.

Хороше гасло,
та швидко згасло.

Згадала кочерга,
як у штикову ходила.

Велика ложка,
та каші трошки.

Після гірчиці
не облизуються.

Валентин ШУЛЬГА.
м. Київ.

ВЕРЕДЛИВИЙ ЧОЛОВІК

ГУМОРЕСКА

Як добре, коли жінка має чоловіка невередливого до їжі. Що подаси на стіл, те й підчистить, повимазує, повилизує. Ще й подякує. А тут іде з роботи мій милий і ще з порога гукає:

— А що у нас сьогодні на вечерю буде?

— А чого ти хочеш? — питаю.

— Чогось смачненького.

— Картопельку смажену з квашеною капустою будеш їсти?

— Знайшла смакоту. Та від твоєї капусти у мене в животі бурчить.

— То, може, супчику?

— Ну, давай супчику, тільки м'ясця поклади.

— Але ж м'ясо у нас закінчилося. Може, тобі півника зарізати?

— Ти ж знаєш, що птиці я не їм. Хай би вона вся повиздихала тобі.

— То, може, гарбуза спекти? Смачний такий.

— Я не свиня, щоб гарбузами мене годувати.

— То, може, каші зварити?

— Я її в дитинстві наївся, а ти ще й зараз хочеш мене кашею душити.

— Давай сала внесу, чоловіки ж усі сало обожнюють.

— Не всі. Мене від нього нудить.

— Яєць насмажити з цибулькою? Ти ж любиш...

— Але ж не можу я тільки яйця їсти щодня. Я б оце рибки з'їв...

— То піди впіймай — річка ж, ставок он є...

— Ти ж знаєш, що я рибалка кімнатний.

— Господи, то чого ж ти від мене хочеш?

— Чаю закип'яти та банку суничного варення дістань.

— Отак би й зразу, а то — м'ясця, риби...

Віра ХОЛОШВІЙ.
с. Пухівка Броварського району на Київщині.

МАЛЮНКИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

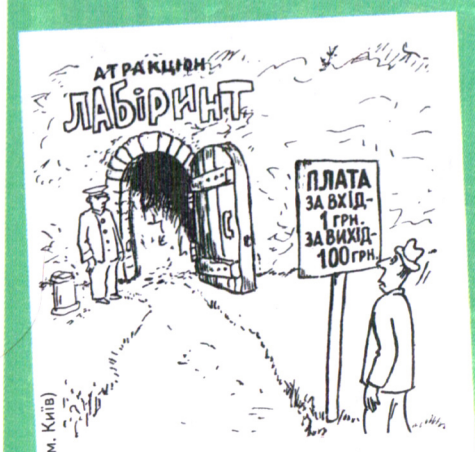

Анатолій САВЧУК (м. Київ)

Владислав САМОЙЛОВ (м. Бахмач)

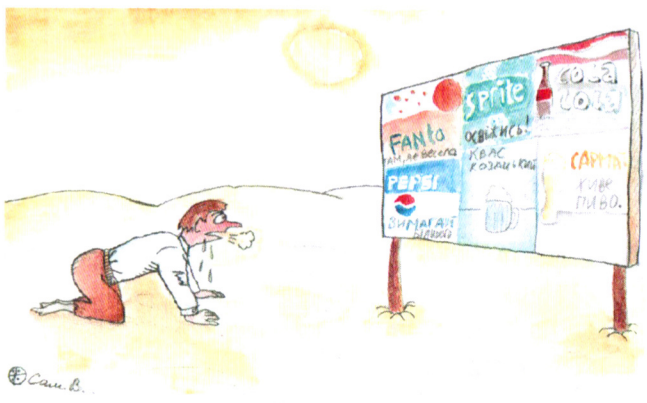

Микола ГЛАДУН (м. Торчин на Волині)

— Сусідко, я так часто бачу вашу Олю з отим хлопцем, хоч би не сталося чого?
— А що може статися? Вони ж обоє в шоломах!

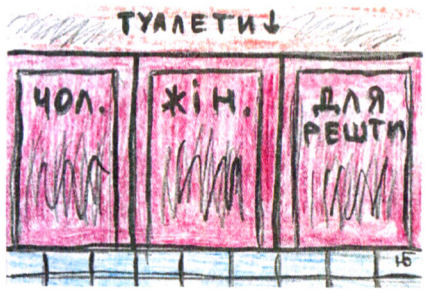

Юрій БАНДРІВСЬКИЙ (м. Львів)

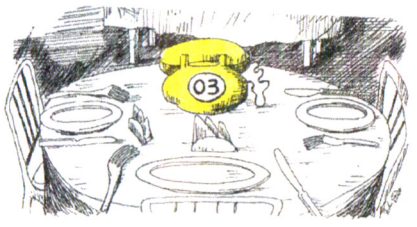

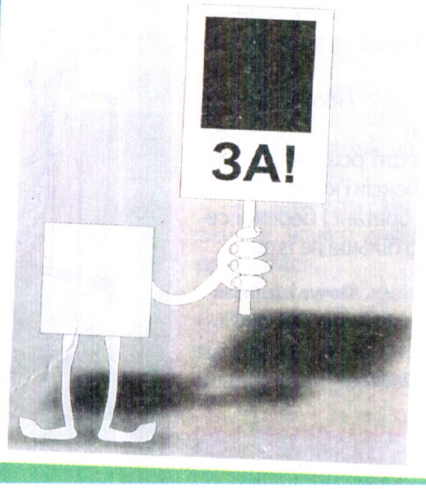

Данило КУЗНЕЦОВ (м. Біла Церква)

Презентація у Парижі

Олесь ВОЛЯ — член Національної спілки письменників України, автор багатьох книг прози, лауреат премії Олеся Гончара — мріяв написати книгу, яку можна читати із середини, з початку чи кінця. І написав. І не тільки написав, а й видав. Це книга афоризмів «Піраміда духу».

Пропонуємо читачам пригорщу Олесевого, якщо так можна сказати, «пірамідону».

- *Правду про владу кажуть лише ті, хто її не має.*
- *Висока влада вимагає і великого вміння брехати.*
- *Між правдою і брехнею вибирають брехню: брехня значно більше продовжує ілюзію свободи, ніж правда.*
- *У влади є дуже хитра перевага: ні за що не відповідати.*

- *Щоб владу знали, треба про неї говорити: тому й розвелося стільки підбріхувачів.*
- *Скидають у шаленстві владу, щоб у нові кайдани закувати себе.*
- *Найважче писати історію патріотові.*

- *Переможців історія вшановує, але правду про перемогу знищує.*
- *Поки у злодія великі гроші, його ніхто не покарає.*
- *Не ловіть жінку на брехні, брехатиме ще дужче.*
- *Як буде, так і буде, але жінка зробить, що буде не так.*
- *Більшість жінок переконані, що найкраще місце для чоловіка під її каблуком.*

- *Вам немає куди подіти гроші – закохайтеся у красиву жінку.*
- *Не звинувачуйте жінку – все одно вона себе винною не визнає.*

- *Хваліться своїм здоров'ям, а не тим, що можете багато випити.*
- *Без любові не вмирають, але й не живуть.*
- *Коли порозумнішаєш, одружуватися вже пізно.*

В ДОРОГУ!..

Проживають у Києві,
Дякуватфи долі,
Дід з бабою на Теремках,
Онук — на Подолі.
Якось внучок дзвонить діду
В ранкову годину:
«Оце зараз відправляюсь
До вас у гостину.
Через добу, не раніше,
Ви мене чекайте.
Тільки дива ніякого
В цьому не вбачайте:
Доведеться у дорозі
Перебути нічку
Де центральний автовокзал
І міст через річку». —
«А чого на Деміївці
Тобі ночувати?
Із Подолу на Теремки —
Рукою ж подати!
А у тебе — ще й машина!» —
«Нею я і їду.
Тож в заторі й ночувати
Доведеться, діду».

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

І найновіші
Тренажери
Не порятують
Ненажери.

Петро СИВОЛАП.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Суди корумповані. Надія тільки на тебе, Господи!

ВСЯЧИНА

Уточнення

Коли у 88-річному віці відомий англійський письменник Сомерсет Моем захворів, лікарі, дбаючи про спокій та здоров'я свого підопічного, заборонили йому спілкування з відвідувачами. Але якась шанувальниця його таланту зателефонувала хворому і спитала, чи можна прислати йому апельсини і квіти.

— Апельсини — можна,— відповів письменник. — А от щодо квітів, то іще рано.

Як би не помилитися...

Славнозвісний чеський композитор Антонін Дворжак був дуже сумлінним. Коли, працюючи над лібретто своєї опери «Арміда», він дійшов до епізоду з рицарем на коні, то, аби бути певним, що не допускається похибки, збентежено запитав приятеля:

— Скажи мені, а в ті часи коні були?

Перчення

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Із дитячих вуст

Настуня показує свої зуби:
— На нижній полиці — хитаються.

Ігор АРТЕМЧУК.

м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Перець-тато і Перченятко вітають відомого українського письменника, нашого автора, лауреата премії ім. Лесі Українки, премії ім. Степана Олійника Василя ДОВЖИКА з ювілеєм!

Хай добре слово Василя ще довго всіх нас звеселя!

АКРОВІРШІ

Звечір світиться на небі
І всміхається до тебе,
Розмовляє у віконце,
Крізь дрімоту сяє в сон цей...
Але ж зовсім це не ... Сонце!

* * *

Шлях в життя дає, мов мати,
Кличе мудрості пізнати.
От урок останній. Квіти.
Линуть діти — в світ радіти,
А у неї ... інші діти!

* * *

Небо спить, мов зайченя,
І маленьке зірченя
Чорну шибку прочиня.

ТРЕНУВАННЯ

Їжачок спитав кота,
Чому ловить кіт хвоста?
— Вчусь ловить мишей
в польоті...
Хвіст треную неспроста.

Василь ДОВЖИК.

м. Київ.

КРОСВОРД «ГОЛ»

Літо! Канікули! Хлопці ладні цілісінький день ганяти шкіряного м'яча, роблячи перерву хіба що для того, щоб переглянути по «телеку» запеклі баталії з чемпіонату світу по футболу. Одне слово, тільки й чути сьогодні: «Гол! Гол! Го-о-о-ол!» А ми пропонуємо вам розгадати кросворд із 14 голами.

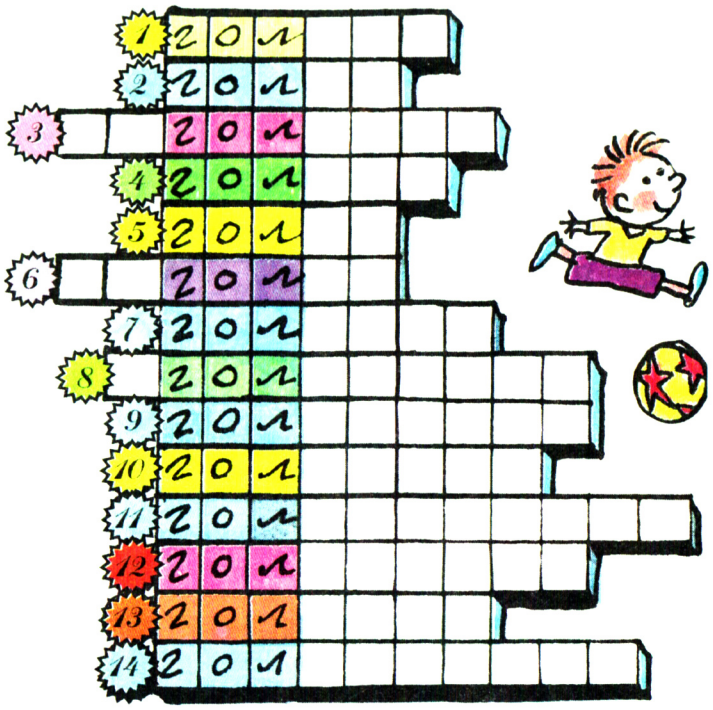

1. Шкарпетки, панчохи до колін. 2. Птах, символ миру. 3. Назва статті, замітки, анекдоту... 4. Коли вона одна, то це добре, а як дві — ще краще. 5. Куди..., туди й нитка. 6. Виділення складу у слові посиленням голосу, або підвищенням тону. 7. Одна з двох жердин, прикріплених кінцями до передньої частини воза, саней. 8. Повідомлення, оповіщення про що-небудь. 9. Недогоріле, обвуглене або тліюче поліно. 10. Воротар. 11. Складна задача або загадка, для розв'язання якої потрібна кмітливість. 12. Країна тюльпанів. 13. Український письменник, автор оповідання «Пилипко». 14. Тепла течія в Атлантичному океані.

Склав М. ДРУЗЯКА.

КАЗКА

Перепілка дзьобала зернята з колоска пшениці, що впав на землю. Раптом у небі загриміло. Пташка підвела голову, щоб подивитися, чи великі хмари насувають, і ледь не зомліла: прямо перед нею стояла Лисиця.

— Здрастуйте, тітко Лисонько! — швидко оговталася Перепілка. — Як добре, що ви вже тут. А я оце саме зібралася йти шукати вас.

— А для чого це я тобі? — здивувалася Лисиця.

— Та, бачите, он які чорні хмари збираються,— показала Перепілка на небо. — Та й гримає вже. Скоро дощ піде. А мені, бідній, ніде сховатися. То оце хотіла просити вас, щоб дозволили мені дощ пересидіти у вас у норі.

— То в чому справа, дорогенька моя? — зраділа Лисиця. — Ходімо!

— Ой, як добре, тітонько Лисице! Які ви великодушні! Зараз підемо,— мовить Перепілка. — Тільки зачекайте трохи. Я ж тут не сама. Зі мною ще п'ятеро моїх діточок. Хочу, щоб і вони сховалися у вашій норі.

«Оце так щастя привалило! — думає Лисиця, ковтаючи слину. — Не тільки Перепілку з'їм, а ще й п'ятеро перепелят».

— То де ж вони? — каже. — Швидше клич їх та підемо.

— Я зараз, хутенько,— заквапилася Перепілка. — Вони в мене он біля того куща.

Трохи пробігши вперед, Перепілка підскочила, махнула крильми і злетіла вгору.

А Лисиця стояла, розкривши пащу, дивилася на неї, і думала: «Не тільки я на цьому світі метикувата».

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

м. Боярка.

Не знаю

Сусідки вийшли на город і зустрілися на одній стежці:

— Іванівно, не бачили, хто вбив мою червоняcту курочку? Така курочка була, щодня неслася...

— І не чула, і не бачила, хай не гребеться на моєму городі...

Надіслав Ігор ЛАМАЧИН.

с. Новодністровськ
Сокирянського району
Чернівецької області.

Що буде завтра?

— У мене така робота, що ніколи не знаєш, що буде завтра...

Майже з натури

— Ви каскадер, льотчик-випробовувач?

— Ні, синоптик...

Легко

Батько багатодітної сім'ї часто приходить до лікаря-психіатра. Той кладе його на тапчан і запитує:

— Ну, вам легше?

— Лікарю, у вас мені завжди легко. Це єдине місце, де я можу хоч трохи спокійно полежати.

Надіслав Анатолій БУРТИН.

м. Полонне
Хмельницької області.

Популярна секція

— Ти у якусь спортивну секцію записався?

— Уже давно! Ходжу на скелелазіння. Це найпопулярніша секція у нашому спортивному клубі.

— Чому?

— Бо там метикуватий тренер — проводить тренування на одній із стін жіночої лазні.

Надіслав Андрій ЩЕРБАК.

м. Новоазовськ Донецької області.

Чорний гумор

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Олександр КОСТЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

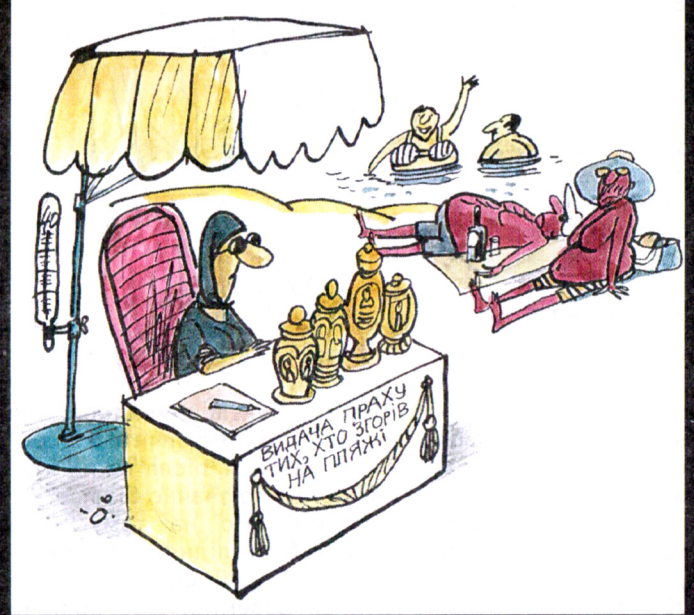

Вячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

— За яку команду ви уболіваєте?
— За ту ж, що й ви...

Олег ГУЦОЛ

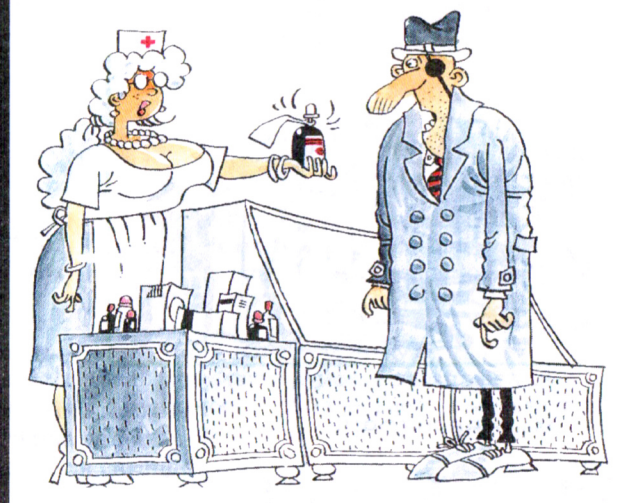

— Ось ваші краплі для очей.
— Дякую, та мені тепер досить буде і півпляшечки...

Страшне перо не в гусака...

«Життя в нас завше поліпшується в гіршу сторону, а до якої межі, то й не видно без окулярів».

«Павлючук М. був середняком ближче до багатства, мав добру жінку, корову і свиней, що й дозволяло не думати про завтрашній день чи ніч».

(Із листів).

«Хто знайшов мою сумочку з документами, оддячу всякими домаганнями».

(Із оголошення).
Надіслав Іван ТОКАРЧУК.

«Подавав ознаки життя перегаром певного змісту небезпечної концентрації».

(Із протоколу).
Надіслав Флоріан БОДНАР.

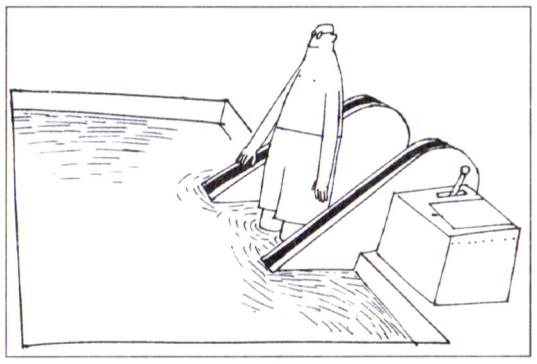

Інтерсмішинки

ХТО ВІД КОГО

Учителька католицької школи пояснює дітям, що всі люди пішли від Адама і Єви. Малий Джоні підіймає руку:

— Це неправильно!

— Що неправильно?

— Татусь казав, що ми пішли від мавп.

— Слухай, Джоні, — каже учителька, — школу не цікавлять ваші родинні проблеми.

ПОГОВОРИЛИ

Повертається Емерсон із відрядження. Вдома зустрічає його дружина. Господар роздягається, відчиняє шафу для одягу, а там — голий чоловік.

— Що ти робиш у моїй шафі? — дивується Емерсон.

— Чекаю поїзда метро.

— Ну й відповідь же!

— Ну й запитання ж!

НІ

Анжело жаліється приятелеві:

— Учора дружина розізлилася і жбурнула в мене кавоварку. Твоя теж так робить?

— Ні. Ми п'ємо чай.

НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

Кароліна сповідається.

— Падре, цей світ страшний! — каже вона священику. — Кілька днів тому мій коханий познайомив мене зі своєю сім'єю!

— І що?

— Його дружина влаштувала мені страшну сцену!

КОЛИ

Під час екскурсії на озеро Лох Нес один турист питає гіда:

— А коли чудовисько показується на поверхні озера?

— Зазвичай після шостої чарки, сер.

ЗА ПОРАДОЮ

Суддя питає підсудного Шелбі:

— Чому ви хотіли застрілити свою тещу?

— Так мені порадив психіатр.

— Як це?

— Мої нерви були вкрай напружені, і він порадив мені негайно ж усунути причину мого неврозу.

Підготував Д.МИТЮК.

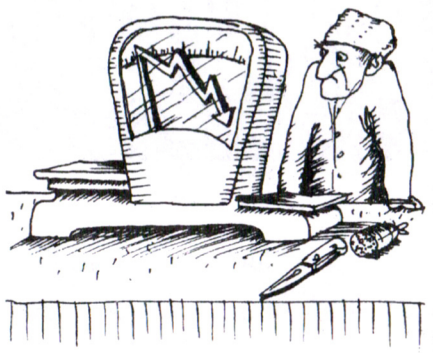

Матія БРЕЧКОВИЧ

ПРО ВІКОНЦЕ

Те віконце — найстрашніший винахід нашої цивілізації. Чи ж треба його описувати?

Винайдене бюрократією, спроектоване чиновниками, замовник — адміністрація.

За числом жертв те віконце перевершило всі інші інквізиції.

Ніхто не принизив так багато люду.

Ніде людина не почувається такою малою, як перед ним, і ніде малі люди не бувають більшими, як за службовим віконцем.

Для цього й придумане!

Ще не родився той, хто, стоячи перед тим віконцем, почував би себе як людина.

Якщо судити з того, на якій воно висоті, то можна подумати, що віконце замислювалося для ліліпутів. Поки воно існує, влада — нездоланна.

Ви тільки гляньте, як придумано!

Чим вища людина, тим нижче схиляється; чим дорідніша, тим більше силкується зігнутися.

Чи ж є хтось, хто не крутив би шиї, не присідав, не розстелявся перед віконцем? І хто в такій позиції зміг зберегти самоповагу? Хіба може бути, щоб вас поважали ті, хто допровадив вас до тієї пози?!

Чи ж є інший інструмент, який би швидше і легше чавив людей? Той, кого прим'яло віконце, уже ніколи не розпрямиться.

Люди щодня присідають перед мільйонами віконець, поки оті, що сидять по той бік, дивляться на них звисока, плюючи в обличчя!

Багато бунтів зчинялося, але жоден не зміг покінчити з віконцями. Навпаки, після таких бунтів їх ставало значно більше.

Наполягаємо на тому, щоб віконця були підняті до людського зросту. Досить уже люди гнулися доземно, щоб покірно вести балачку з владою та її чиновниками.

Хай віконце підладжується до нас, а не ми до нього.

Поки те віконце не буде підняте на достойну висоту, доти людина не підніметься у своїх власних очах.

Переклад із сербської.

Конкурс дотепників

Сьогодні наші люди гасають дорогами на своїх «Мерседесах», «Жигулях», «Фордах», ніби для них не існує ні дорожніх знаків, ні розміток. Але на знак, який намалював карикатурист Володимир Адамович, вони, певно, таки звернули б увагу. Він стоїть біля вуличного переходу навпроти бару. І на ньому намальовано пиятика, що лізе рачки. (Див. малюнок у «Перці» № 4). Хто його встановив — чи завбачливий хазяїн бару, чи автоінспекція — невідомо. І хоча такого знака правилами дорожнього руху не передбачено, наші читачі схвально відгукнулися на художникове «нововведення». Та ще й прокоментували цю подію.

Журі після дискусії випило трохи газованої водички і назвало авторів найдотепніших підписів.

Це:

Максим ВЕПРИН із м. Радомишля, що на Житомирщині: *«Якби мені біля бару не ті перелази...»;*

Олег БУРЧАК із смт Михайлівки Запорізької області: *«Водію, будь обережним! Тут можуть прогризти шини!»*

та **Петро РУБАНЕЦЬ** із м. Охтирки, що на Сумщині: *«Не найдьте на руки!»*

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до малюнка Анатолія Гайна.

На переможців чекають призи!

СКАНВОРД

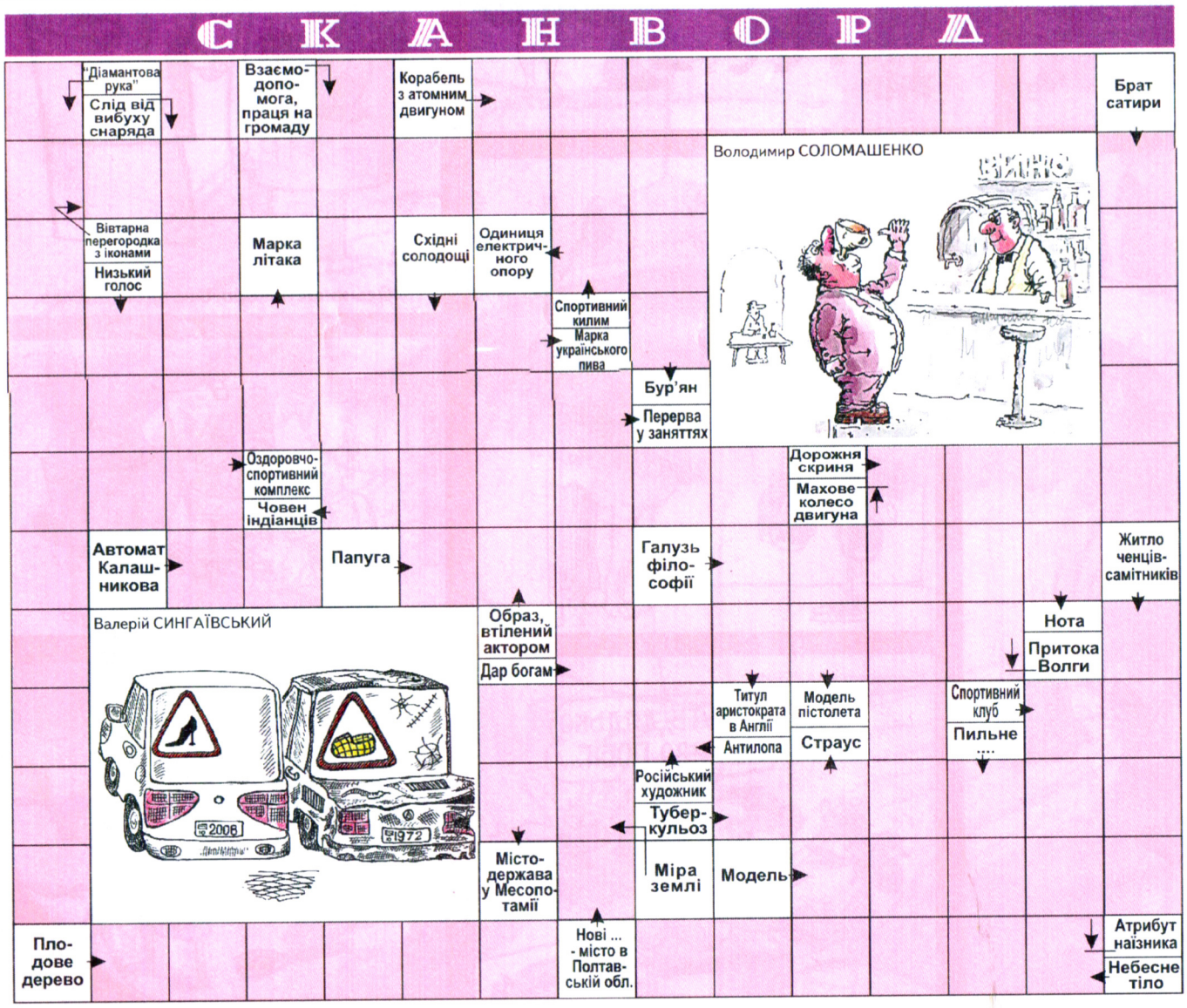

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 5

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Міхнушев. 4. Астронавт. 7. Художник. 9. Сабантуй. 14. Реклама. 15. Жупан. 17. Рисак. 20. Як. 21. Сон. 22. Радіатор. 24. Фтор. 27. Сміхологія. 29. Гра. 31. Іл. 32. Зірка. 34. Риба. 36. Лимон. 37. Ярмарок. 38. Карикатура.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Майстер. 2. Хліб. 3. Шахтар. 4. Амур. 5. Арка. 6. Трибуна. 8. Жук. 10. Акваріум. 11. Олія. 12. ЗМІ. 13. Ау. 16. Пліт. 18. Вода. 19. Птах. 22. Ревізія. 23. Офіс. 24. Форпост. 25. Репліка. 26. До. 27. Струм. 28. Оброк. 30. Цирк. 33. Акр. 34. Бик.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «ГОЛ», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Гольфи. 2. Голуб. 3. Заголовок. 4. Голова. 5. Голка. 6. Наголос. 7. Голобля. 8. Оголошення. 9. Головешка. 10. Голкіпер. 11. Головоломка. 12. Голландія. 13. Головко. 14. Гольфстрім.

ПЕРЕЦЬ № 6 (1586)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ № 736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження.

Здано до набору 20.06.2008. Підписано до друку 23.06.2008. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 9930 прим. Зам. 0110806. Ціна договірна. © «Перець» 2008 р. Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

16 сторінка

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Валентина Шульги)

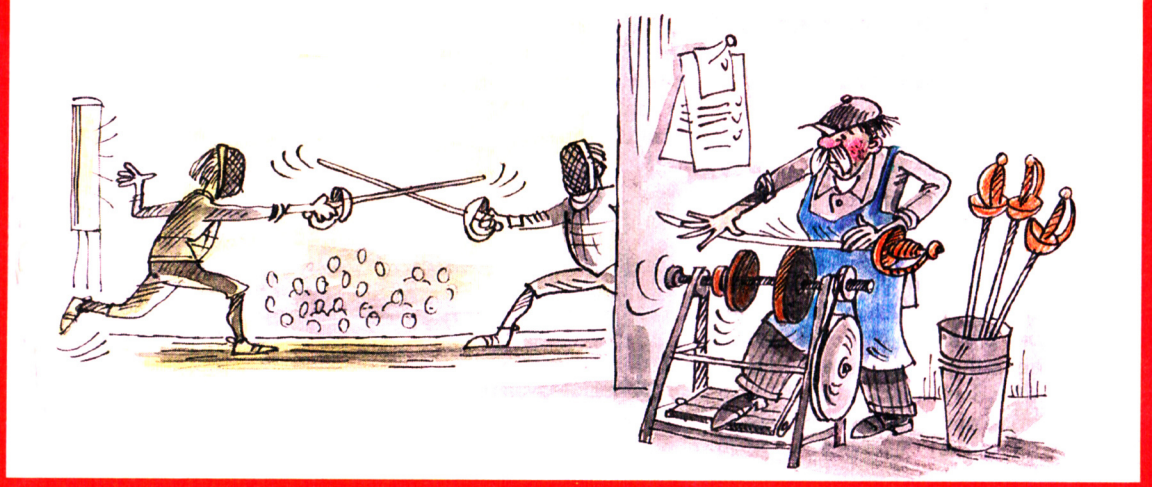

Володимир АДАМОВИЧ

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

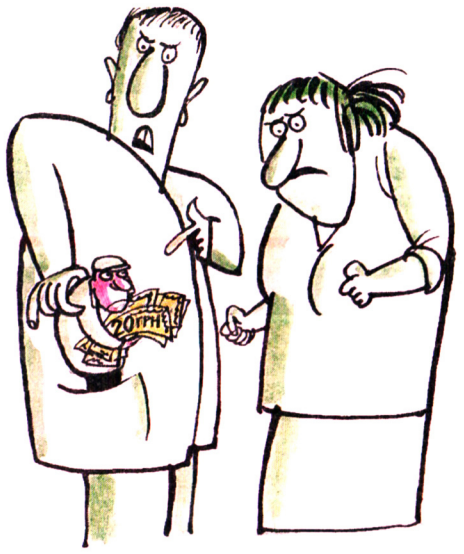

— Ось кишенькового злодія упіймав.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Мамо, це кіно знімають?
— Ні, одяг...

Микола КАПУСТА

Володимир АДАМОВИЧ

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

4 820012 960675 06

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!